

Plenarhandling

A8-0069/2016

29.3.2016

BETÄNKANDE

om EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld
(2015/2272(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Sandra Kalniete

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	4
RESERVATION	16
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING	17
BILAGA: SKRIVELSE FRÅN UTSKOTTET FÖR INTERNATIONELL HANDEL.....	21
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	23

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld (2015/2272(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 3.1, 3.2, 3.5, 21, särskilt punkterna 21.1, 21.2 h och 21.3 andra stycket, och artiklarna 8, 22, 24, 25, 26, 42, 42.7 och 46 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av 2003 års europeiska säkerhetsstrategi (ESS) och 2008 års rapport om genomförandet av ESS,
- med beaktande av vice ordförandens/den höga representantens rapport *EU i en föränderlig global miljö – En mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld*,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och den höga representanten *EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser* (JOIN(2013)0030),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Europeiska säkerhetsagendan* (COM(2015)0185),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och den höga representanten *Översyn av den europeiska grannskapspolitiken* (JOIN(2015)0050),
- med beaktande av sin resolution av den 21 maj 2015 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken)¹,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2016 om klausulen om ömsesidigt försvar (artikel 42.7 i EU-fördraget)²,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19 och 20 december 2013 (EUCO 217/13) och den 25 och 26 juni 2015 (EUCO 22/15) samt rådets slutsatser om GSFP av den 18 maj 2015 (8971/15),
- med beaktande av rådets beslut (Gusp) 2015/1835 av den 12 oktober 2015 om Europeiska försvarsbyråns stadga, säte och verksamhetsregler³,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från kommissionen och den höga representanten *EU:s strategi för cybersäkerhet: En öppen, säker och trygg cyberrymd*

¹ Antagna texter, P8_TA(2015)0213.

² Antagna texter, P8_TA(2016)0019.

³ EUT L 266, 13.10.2015, s. 55.

(JOIN(2013)0001),

- med beaktande av Europeiska unionens strategi för sjöfartsskydd, som antogs av Europeiska unionens råd den 24 juni 2014,
- med beaktande av Natos strategiska koncept från 2010 och förklaringen från Natos toppmöte i Wales 2014,
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2015 om årsrapporten om mänskliga rättigheter och demokrati i världen 2014 och Europeiska unionens politik på området¹,
- med beaktande av EU:s strategiska ram och handlingsplan för mänskliga rättigheter och demokrati, som antogs av rådet (utrikes frågor) den 25 juni 2012,
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2015 om vapenexport: genomförande av den gemensamma ståndpunkten 2008/944/Gusp²,
- med beaktande av 2030-agendan för hållbar utveckling som antogs av FN:s generalförsamling i september 2015, och Parisavtalet om klimatförändringar,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för internationell handel,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för utveckling (A8-0069/2016), och av följande skäl:
 - A. Många av de nuvarande och framtida utmaningarna och hoten mot EU är komplexa och sammankopplade, kommer från statliga och icke-statliga aktörer och har sitt ursprung lika mycket innanför som utanför de yttre gränserna. Det finns ett behov att koppla samman lokala, regionala och globala sammanhang. Det krävs en stark politisk vilja och ett ledarskap för beslutsamma gemensamma insatser från EU:s och dess medlemsstaters sida för att proaktivt, kollektivt och med framgång möta dessa utmaningar, slå vakt om EU:s värderingar och samhällsmodell och göra EU till en effektiv och mer strategisk aktör samt bidra till global säkerhet. EU:s globala strategi för utrikes- och säkerhetspolitiken måste bana väg för denna utveckling genom att definiera en politisk ambitionsnivå för EU som internationell aktör.
 - B. EU måste erkänna försämringen i sin omedelbara strategiska miljö och dess långsiktiga konsekvenser i sin helhet. Fler och samtidigt kriser får allt mer direkta konsekvenser inom EU, vilket innebär att ingen medlemsstat kan reagera på egen hand och att vi européer måste ta ett gemensamt ansvar för att trygga säkerheten.
 - C. De hot som kartläggs i den europeiska säkerhetsstrategin från 2003 – terrorism, massförstörelsevapen, regionala konflikter, stater i upplösning och organiserad brottslighet – är till största delen fortfarande relevanta. I dag står EU inför en rad allvarliga och oförutsedda ytterligare utmaningar, såsom försöken från revisionistiska

¹ Antagna texter, P8_TA(2015)0470.

² Antagna texter, P8_TA(2015)0472.

stormakter att med våld rita om gränser genom att kränka internationell rätt och att utmana en regelbaserad världsordning, klimatförändringarna, långsam ekonomisk tillväxt, stora migrations- och flyktingströmmar och den största flyktingkrisen sedan andra världskriget, förutom den tekniska utvecklingen inom rymd och cybernetik, ekonomisk brottslighet, kärnvapenspridning och kapprustning samt hybridkrigföring och asymmetrisk krigföring och hybridhot och asymmetriska hot.

- D. Europas säkerhetsstruktur har grundats på Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), och EU är en nyckelaktör inom OSSE.
- E. Mot bakgrund av den försämrade regionala säkerheten måste EU prioritera en stabilisering av sitt närmaste grannskap, men utan att åsidosätta sina internationella åtaganden. Säkerhetskriserna nära EU:s gränser försvåras och formas av globala trender, och omvänt är en effektiv hantering av den regionala säkerheten en grundförutsättning för EU:s förmåga att agera globalt.
- F. Europeiska rådet gav den 26 juni 2015 den höga representanten i uppdrag att fortsätta processen för en strategisk reflektion i syfte att i nära samarbete med medlemsstaterna utarbeta en global EU-strategi för utrikes- och säkerhetspolitiken som ska överlämnas till Europeiska rådet senast i juni 2016.
- G. Ett snabbt och effektivt gensvar på hot från EU:s sida kräver att det finns en stark solidaritet mellan medlemsstaterna, att hinder övervinns och att silotänkandet upphör inom institutionerna, liksom vid Europeiska utrikestjänstens och medlemsstaternas utländska representationer, samt att tillräckliga och flexibla budgetmedel anslås för att stödja förverkligandet av EU:s intressen. En effektiv europeisk strategi kräver först och främst en stark politisk vilja och att medlemsstaterna delar samma mål att utveckla och använda verkliga europeiska instrument.
- H. Hot av olika slag mot enskilda medlemsstater måste betraktas som hot mot unionen som helhet, vilket kräver stark sammanhållning och solidaritet mellan medlemsstaterna och en konsekvent gemensam utrikes- och säkerhetspolitik.
- I. Den övergripande strategin och en konsekvent och samordnad användning av EU:s externa och interna politiska instrument bör stå i centrum för den nya strategin. EU:s vapenexport kan inte anses främja EU:s direkta säkerhetsintressen, och hänsyn bör tas till den gemensamma ståndpunkten 2008/944/Gusp vid utvecklingen av en global strategi för EU. EU:s främsta mål är att främja sina värden och därmed bidra till fred, säkerhet och en hållbar utveckling av världen, förutom solidaritet och ömsesidig respekt mellan folken. Dessa grundläggande mål får inte förbises när EU vidtar åtgärder för att genomföra sin egen inrikes- och utrikespolitik. Även när EU agerar för att främja sina egna ekonomiska intressen måste unionen alltid vinnlägga sig om att se till att det man gör är förenligt med målet att upprätthålla freden och skydda de mänskliga rättigheterna.
- J. I en så flyktig och osäker internationell miljö måste EU förfoga över strategiskt oberoende för att kunna garantera sin säkerhet och främja sina intressen och värden.
- K. Människors säkerhet måste stå i centrum för EU:s globala strategi, och fullständig hänsyn måste tas till könsperspektivet i samband med säkerhet och FN:s säkerhetsråds

resolution 1325.

- L. Sedan EU antog den europeiska säkerhetsstrategin 2003 är målet att fastställa en internationell ordning som bygger på effektiv multilateralism och bestämmelserna i folkrätten.
- M. Den nya strategin måste vara förenlig med 2030-agendan för hållbar utveckling.
- N. Den framtida strategin bör följas upp genom årliga genomföranderapporter och omfatta följande mål, som bör beskrivas utförligare i ”understrategier” som innehåller särskilda krav för olika insatsområden:

- **Försvara Europeiska unionens befolkning och dess stater, samhällen och värden**

1. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska unionen har som mål att främja freden, sina värden och folkens välfärd, samtidigt som dess medborgares och dess territoriums säkerhet garanteras. Parlamentet betonar att unionens externa åtgärder vägleds av de principer som stadgas i artikel 21 i EU-fördraget. EU måste därför säkerställa både sin interna och sin externa resiliens, sin förmåga att förutse, förekomma och lösa förutsägbara utmaningar och hot och vara redo att ingripa snabbt mot oförutsedda kriser samt sin förmåga att återhämta sig från olika typer av angrepp, liksom att trygga försörjningen på energi och råvaror med hänsyn till effekterna av klimatförändringarna, som måste hanteras akut genom att EU intar en ledande roll i globala klimatåtgärder och för att främja en hållbar utveckling.
2. Europaparlamentet anser att EU:s strategi för att klara en föränderlig global miljö måste byggas på följande:
 - a. Identifiering och prioritering av hot och utmaningar.
 - b. Definition av de åtgärder som måste vidtas.
 - c. Fastställande av vilka resurser som krävs.
3. Europaparlamentet betonar att varje medlemsstats gränser är unionens gränser och måste försvaras som sådana.
4. Europaparlamentet anser det vara avgörande att de verkliga gemensamma utrikespolitiska intressena för alla 28 EU-medlemsstater identifieras, i varje region av världen och på varje relevant politikområde. Parlamentet betonar dessutom att bara det faktum att dessa gemensamma intressen synliggörs skulle göra EU till en starkare aktör på det utrikespolitiska området. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ge utrikestjänsten i uppgift att kartlägga dessa specifika intressen och hjälpa till att definiera strategiska och operativa mål som direkt kan leda till konkreta resultat.
5. Europaparlamentet anser att USA är EU:s viktigaste strategiska partner. Parlamentet konstaterar att EU och dess medlemsstater måste bli mer enade och beredda att ta ett större ansvar för sin kollektiva säkerhet och sitt kollektiva territoriella försvar och förlita sig mindre på USA, särskilt i Europas grannskap. Parlamentet betonar att den

transatlantiska alliansen måste förbli en grundpelare för ett globalt regelbaserat system. Därför uppmanar parlamentet EU och medlemsstaterna att öka sin försvarskapacitet för att vara redo att reagera på det breda spektrumet av civila, militära och kombinerade hot och risker, i synergi med Nato, och att fullt ut utnyttja Lissabonfördragets bestämmelser om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP).

6. Följaktligen uppmanar Europaparlamentet EU kraftfullt att stärka ett konsekvent och strukturerat samarbete om försvarsforskning, den industriella basen och it-försvaret genom sammanslagning och gemensamt utnyttjande och andra samarbetsprojekt, i syfte att utnyttja de nationella försvarsbudgetarna på ett effektivare sätt för att uppnå det gemensamma målet att 2 procent av försvarsutgifterna ska gå till forskning, liksom att lansera ett EU-finansierat program för försvarsforskning och försvarsteknik i nästa fleråriga budgetram. Rollen för Europeiska försvarsbyrån (EDA) behöver stärkas och dess resurser ökas, så att den kan agera mer slagkraftigt. Parlamentet anser också att medlemsstaterna bör ta mer ansvar för att bygga upp den akut behövda europeiska kapaciteten och bidra till EU:s strategiska oberoende, öka sina militära forskningsutgifter genom EDA och stärka den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen och den europeiska försvarsmarknaden. Parlamentet efterlyser en mer transparent och ansvarsfull användning av säkerhets- och försvarsbudgetarna i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att se till att lämplig kapacitet för att utföra uppgifterna enligt artikel 43 i EU-fördraget tillgängliggörs, även för relevanta fredsbevarande FN-uppdrag. Parlamentet anser dessutom att det europeiska utbytet av underrättelser bör förbättras och en verklig europeisk underrättelse- och prognoskapacitet utvecklas, med lämpliga tillsynsmekanismer på plats.
7. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ta itu med avsaknaden av klarhet i den ömsesidiga försvarsklausulen i artikel 42.7 i EU-fördraget och att fastställa riktlinjerna och villkoren för dess genomförande så att medlemsstaterna kan reagera effektivt när denna återopnas.
8. Europaparlamentet riktar skarp kritik mot kommissionen för att den inte i tid har slutfört de uppgifter den fick av Europeiska rådet 2013 beträffande en planerad färdplan för en övergripande, EU-omfattande ordning för försörjningstrygghet, en planerad grönbok om kontroll av industriell kapacitet för försvar och känslig säkerhet, övervakning av försvars- och säkerhetsupphandlingar samt ”affärer regeringar emellan” inom försvarssektorn.
9. Europaparlamentet noterar rådets beslut (Gusp) 2015/1835 av den 12 oktober 2015. Parlamentet uppmanar EDA:s chef och vice ordföranden/den höga representanten att informera parlamentet om hur detta rådsbeslut återspeglar parlamentets upprepade begäran om en förstärkning av EDA genom att finansiera byråns personal- och driftskostnader ur unionens budget.
10. Europaparlamentet anser att ett huvudmål bör vara att gå mot permanent sammanslagna multinationella militära enheter, gemensamma försvarsstyrkor och en utformning av en gemensam försvarspolitik som i slutänden bör leda till en europeisk försvarsunion. Parlamentet begär i detta avseende inrättandet av ett permanent militärt EU-högkvarter för att förbättra den militära krishanteringskapaciteten och säkra beredskapsplaneringen

samt styrkornas samverkansförmåga och utrustningens driftskompatibilitet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka försvarssamarbetet kollektivt, bilateralt och i regionala kluster. Parlamentet stöder antagandet av en vitbok om EU:s försvar som bygger på EU:s globala strategi.

11. Europaparlamentet anser att det aktuella åberopandet av artikel 42.7 i EU-fördraget bör fungera som en katalysator för att frigöra potentialen hos alla säkerhets- och försvarsrelaterade fördragsbestämmelser.
12. Europaparlamentet betonar vikten av att förstärka samarbetet mellan EU och Nato, vilket bör garantera en samordning mellan insatser, och stöder inrättandet av europeiska resurser som förstärker Natos i territorialförsvaret och kan genomföra ingripanden på egen hand utanför EU:s gränser. Parlamentet betonar att GSFP bör stärka den europeiska pelaren inom Nato och se till att de europeiska Natomedlemmarna faktiskt lever upp till sina Natoåtaganden. Parlamentet föreslår att man kombinerar koncepten EU:s stridsgrupper och Natos snabbinsatsstyrkor. Parlamentet påminner om att militära bidrag bör grundas på principen om solidaritet mellan EU-medlemsstaterna.
13. Europaparlamentet betonar att vapenexportkontroll är en integrerande del av EU:s utrikes- och säkerhetspolitik och måste vägledas av de principer som stadgas i artikel 21 i EU-fördraget, särskilt främjande av demokrati och rättstaten, bevarande av freden, förebyggande av konflikter och stärkande av internationell säkerhet. Parlamentet påminner om att det är avgörande att säkerställa konsekvens mellan vapenexporten och EU:s trovärdighet som global människorättsförsvare. Parlamentet är fast övertygat om att ett effektivare genomförande av den gemensamma ståndpunktens åtta kriterier skulle utgöra ett viktigt bidrag till utvecklingen av EU:s globala strategi.
14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att respektera den gemensamma ståndpunkten om vapenexport och att upphöra med vapenhandel med tredjeländer som inte uppfyller de fastställda kriterierna.
15. Europaparlamentet stöder en ytterligare fördjupning av en effektiv styrning på globala gemensamma områden såsom havet, luften, rymden och cyberrymden.
16. Europaparlamentet noterar att teknikens roll i våra samhällen håller på att växa och att EU:s politik måste svara på de snabba förändringarna i den tekniska utvecklingen. Parlamentet betonar i detta hänseende den viktiga befrämjande roll som internet och teknik kan spela för människors utveckling, demokratiska medvetenhet och frigörelse över hela världen, och understryker därför vikten av att EU arbetar för att främja och skydda ett fritt och öppet internet och för att skydda de digitala rättigheterna.
17. Europaparlamentet betonar att teknikens effekter bör återspeglas också i den globala strategin och i it-säkerhetsinitiativ, samtidigt som förstärkningen av de mänskliga rättigheterna bör utgöra en integrerande del av och införlivas i all EU-politik och alla EU-program, i tillämpliga fall, för att främja skyddet av de mänskliga rättigheterna och verka för demokratin, rättsstaten och goda styrelseformer samt fredlig konfliktlösning.

- **Stabilisera Europas större grannskap**

18. Europaparlamentet anser att EU för att få större tyngd och trovärdighet som global aktör

bör ta ett större ansvar och fokusera på att fylla säkerhetsvakuumet i sitt närområde och sitt större grannskap och på att skapa förutsättningar för stabilitet och välstånd grundat på rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, vilket med nödvändighet inbegriper att ta itu med de bakomliggande orsakerna till de pågående krigen och konflikterna, migrationsströmmarna och flyktingkrisen.

19. Europaparlamentet är övertygat om att EU bör satsa mer på diplomati för att trappa ner konflikter, särskilt i det södra grannskapet. Parlamentet anser att den nya strategin bör omfatta sätt på vilka EU kan bygga vidare på det nyligen ingångna kärnenergiavtalet med Iran och främja ytterligare förtroendeskapande och andra säkerhetsrelaterade regionala överenskommelser, som också kan bygga vidare på Europas egna erfarenheter av regionala säkerhetsarrangemang såsom Konferensen om säkerhet och samarbete i Europa (ESK) och överenskommelser såsom Helsingforslutakten.
20. Europaparlamentet anser att EU, för att skapa stabilitet och fred och främja människors säkerhet, rättsstaten, respekten för mänskliga rättigheter och demokratisering, bör stå fast vid sina utvidgnings- och integrationsåtaganden, som grundar sig på politik som främjar ekonomisk tillväxt och inkluderande samhällen, och fortsätta samarbetet med mycket nära associerade länder inom ramen för den nyligen omarbetade europeiska grannskapspolitiken (EGP). Parlamentet påminner om att varje europeisk stat enligt artikel 49 i EU-fördraget kan ansöka om medlemskap i Europeiska unionen, förutsatt att landet ansluter sig till Köpenhamnskriterierna – som är fastställda och inte förhandlingsbara – och demokratins principer, respekterar grundläggande friheter, mänskliga rättigheter och minoriteternas rättigheter samt garanterar rättsstaten. Parlamentet anser att EU vid varje tidpunkt bör vara delaktigt i samordnade och konsekventa insatser både i sitt östra och sitt södra grannskap.
21. Europaparlamentet anser att den aktuella flyktingkrisen kräver ett europeiskt helhetsgrepp och akuta samordnade åtgärder, med såväl interna som externa instrument. Parlamentet efterlyser en långsiktig strategi och hållbar hantering av asyl-, migrations- och återtagandepolitiken på grundval av gemensamma principer och solidaritet och med tillbörlig hänsyn till mänskliga rättigheter och människors säkerhet. Parlamentet efterlyser en förstärkning av Schengensystemet, den europeiska gräns- och kustbevakningen samt Frontex. I detta sammanhang uppmanas kommissionen att föreslå verkningfulla och hållbara lösningar. Parlamentet anser att EU i detta avseende bör verka för en mer praktisk och övergripande strategi för att bistå Afrika, Mellanöstern och sköra och krigsbenägna länder och regioner.
22. Europaparlamentet anser att en inkluderande multilateral diplomati under samordning och ledning av vice ordföranden/den höga representanten är avgörande för att lösa konflikter och hantera kriser, både i grannskapet och i världen. Parlamentet betonar att en mer strategisk inriktning, konsekvens och positiva synergieffekter behöver utvecklas mellan politiken för yttre åtgärder och den interna politiken – på EU-nivå, inom medlemsstaterna samt mellan utrikestjänsten och kommissionen – som blir allt mer sammankopplade.
 - **Stärka ett multilateralt globalt styre**
23. Europaparlamentet anser att EU bör vara en konstruktiv och motståndskraftig global aktör med regionalt fokus, utrustad med nödvändiga civila och militära medel, och

sträva efter att bli en regelgivare som bidrar till och stärker en effektiv multilateral global styrning i syfte att stärka demokratin, goda styrelseformer, rättsstaten och mänskliga rättigheter. Parlamentet betonar att GSFP är ett nyckelinstrument för krisförebyggande och krislösning.

24. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att följa den övergripande/sammanlänkade/integrerade strategin i sina yttre åtgärder och att ta hänsyn till det oupplösliga sambandet mellan inre och yttre säkerhet. I detta avseende uppmanas EU att utveckla synergier mellan säkerhet, utveckling, handel, mänskliga rättigheter, verksamhet för att främja demokrati och EU:s yttre åtgärder och att infoga denna politik i sin globala strategi. Det är nödvändigt att se till att EU:s åtgärder på handelsområdet också bidrar till uppnåendet av de mål som avser icke-spridning, främjande av fred och skydd för mänskliga rättigheter.
25. Europaparlamentet påminner om den viktiga och växande roll som energitrygghet kommer att spela i EU:s interna utveckling och dess förbindelser med lokala, regionala och internationella partner. Parlamentet efterlyser ett snabbt och fullständigt genomförande av de fem pelarna i energiunionen. Parlamentet anser att det ligger i EU:s strategiska intresse att förse kommissionen med företrädesrätt att förhandla och underteckna alla avtal om energileveranser från och produktion i tredjeländer.
26. Europaparlamentet framhåller behovet av en politisk vilja i medlemsstaterna att uppvisa större flexibilitet i GFSP-frågor för att skapa verklig dynamik på detta område. Parlamentet stöder inrättandet av rådets försvarsministerformat, liksom regelbundna möten i Europeiska rådet om försvarsfrågor. Parlamentet uppmanar intresserade medlemsstater att inrätta ett permanent strukturerat samarbete på försvarsområdet. Parlamentet betonar i detta avseende behovet att övervinna strukturella begränsningar som är relaterade till i synnerhet behovsbedömning, kapacitet (civil och militär) och gemensam finansiering. Parlamentet anser att användningen av ett permanent strukturerat samarbete på försvarsområdet och av artikel 44 i EU-fördraget utgör de bäst lämpade institutionella metoderna för att utveckla denna gemensamma politik på ett realistiskt sätt.
27. Europaparlamentet stöder principen att EU:s medlemsstater bör åta sig att använda minst 2 procent av BNP till försvarsutgifter senast 2024 i syfte att uppnå nödvändig och tillräcklig civil och militär kapacitet för att genomföra målen för Gusp/GSFP, samtidigt som man stärker stordriftsfördelarna genom gemensam utveckling och samarbete och minskar skillnaderna mellan medlemsstaterna.
28. Europaparlamentet betonar att ett förstärkt samarbete med globala och regionala aktörer kring globala hot och utmaningar är nödvändigt för att uppnå en global regelbaserad ordning. Genom att gå ihop om specifika sektorsfrågor med intresserade regionala aktörer kan man sprida europeiska värderingar och bidra till tillväxt och utveckling. Parlamentet påminner om att globala hot ofta har lokala orsaker och att en lösning av dem därför kräver lokala aktörers engagemang. Parlamentet konstaterar att upprättandet av närmare förbindelser med icke-statliga aktörer, lokala och regionala myndigheter och det civila samhället också är avgörande för att säkerställa ett helhetsgrepp på globala utmaningar som klimatförändringar och terrorism, och att det sätt som EU bygger upp och definierar partnerskap på behöver ses över för att öka partnerländernas känsla av

egenansvar och ytterligare integrera ett fleraktörsperspektiv.

29. Europaparlamentet anser att samarbetet med viktiga globala och regionala aktörer – stater, organisationer och institutioner – måste bygga på unionens grundläggande principer och strategiska intressen, respekt för folkrätten samt identifierade gemensamma mål och intressen, med hänsyn till deras strategiska betydelse och deras potentiella bidrag till att bemöta globala hot och utmaningar. Parlamentet anser att strategiska anslutningsprojekt kan spela en viktig roll för att bygga upp starka och stabila förbindelser med EU:s nyckelpartner.
30. Europaparlamentet efterlyser ett ökat samarbete med regionala stormakter och ramverk i syfte att uppnå hållbar samverkan för fred, säkerhet, konfliktförebyggande och krishantering, liksom ett ökat stöd till länder som befinner sig under hårt tryck från regionala kriser, bland annat genom deltagande i uppbyggnaden av motståndskraftiga och stabila institutioner och ett inkluderande samhälle för att genom handel och sektorsavtal skapa hävstångseffekter för att främja säkerhet, stabilitet och välbefinnande och genomföra övergripande regionala strategier.
31. Europaparlamentet beklagar djupt att enväldiga och repressiva regimer blir alltmer framgångsrika beträffande deras förmåga att undergräva eller omintetgöra mänskliga rättigheter, utveckling, demokrati och utvecklingen av ett aktivt civilt samhälle. Den vice ordföranden/höga representanten uppmanas kraftfullt att ta itu med denna negativa globala trend inom ramen för den globala strategin.
32. Europaparlamentet konstaterar att unionens välbefinnande avgörs av dess förmåga att förbli innovativ, behålla sin konkurrenskraft och dra nytta av en global ekonomi som utvecklas i snabb takt. EU måste utnyttja alla sina politiska instrument på ett enhetligt sätt för att skapa gynnsamma yttre förutsättningar för hållbar tillväxt i den europeiska ekonomin. EU måste vara en engagerad och aktiv aktör som främjar fri och rättvis handel och investeringar, säkra handelsvägar och ökat marknadstillträde i hela världen samt värnar stabiliteten i det globala finansiella systemet genom att främja höga standarder för reglering och styrning.
33. Europaparlamentet konstaterar att EU för att uppnå dessa mål måste stärka sitt samarbete med ett reformerat FN och inrikta sig på att påverka och styra verksamheten i de globala forumen om styrningen av de områden där EU:s strategiska intressen och säkerhet utvecklas, och fördjupa sitt partnerskap med andra globala och regionala aktörer samt blåsa nytt liv i sina strategiska partnerskap och omvandla dem till effektiva politiska verktyg, inbegripet sina partnerskap med icke-statliga aktörer. Parlamentet anser att EU också måste stärka europeisk diplomati, förbättra dess operativa kapacitet att förebygga konflikter, stödja demokrati och fred, hantera kriser och bygga upp allianser genom medling och dialog samt främja och stärka det civila samhället. Parlamentet uppmanar till ett fördjupat samarbete mellan EU och FN och mellan EU och AU i fredsfrämjande insatser. Parlamentet betonar att metoderna för konfliktlösning i så hög grad som möjligt bör integreras i multilaterala överenskomna lösningar, med vederbörlig hänsyn till de många olika dimensioner som sådana insatser måste omfatta på områdena fredsbevarande och fredsframtvängande insatser, hållbar utveckling, hantering av de bakomliggande orsakerna till migration och respekt för de mänskliga rättigheterna.

34. Europaparlamentet påminner om den viktiga roll som unionen spelar när det gäller utvecklingsbistånd, och uppmanar medlemsstaterna att uppfylla sina åtaganden om att avsätta 0,7 procent av BNP till offentligt utvecklingsbistånd. Parlamentet uppmanar EU att främja en pragmatisk strategi för bistånd genom att underlätta användningen av budgetstöd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra allt för att uppnå målen för hållbar utveckling.
35. Europaparlamentet betonar att utveckling inte är möjlig utan säkerhet och att säkerhet inte är möjlig utan utveckling. EU:s utvecklingspolitik måste därför vara en väsentlig del av den globala EU-strategin för utrikes- och säkerhetspolitiken.
36. Europaparlamentet välkomnar det syfte med den nya globala EU-strategin för utrikes- och säkerhetspolitiken som innebär att man arbetar på ett heltäckande sätt, stärker samstämmigheten mellan intern och extern politik samt förbättrar samordningen mellan institutionerna och med medlemsstaterna. Parlamentet påminner i detta sammanhang om skyldigheten enligt fördraget att respektera principen om en konsekvent utvecklingspolitik och undvika inkonsekvenser mellan utvecklingspolitiken och annan politik vilka får följder för utvecklingsländer. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas därför att inrätta och befästa system för samordning mellan sina ministerier respektive i kommissionskollegiet som helhet och i ytterligare grad involvera de nationella parlamenten i dagordningen för en konsekvent utvecklingspolitik. EU uppmanas att verka för en samordningsmekanism för fastställande av den förda politikens potentiella konsekvenser för utvecklingsmålen, så att man redan från början integrerar utvecklingsaspekter i de politiska initiativen och inför en mer systematisk mätning av verkan och framsteg i fråga om en konsekvent utvecklingspolitik. Parlamentet efterlyser i detta avseende införande av ändamålsenliga rättsmedel för offer i fall där det klart framgår att det inhemska rättsväsendet inte har möjlighet att ta itu med tillvägagångssätt som tillämpas av utländska aktörer.
37. Europaparlamentet gläds åt att kopplingen mellan fred och utveckling återspeglas i vederbörlig ordning i den nya 2030-agendan och att mål nr 16 om fred och rättvisa i målen för hållbar utveckling införts som en följd av det. EU och medlemsstaterna uppmanas att prioritera bland annat verksamhet med anknytning till arbetet med att uppnå mål nr 16 i målen för hållbar utveckling (mänskliga rättigheter, goda styrelseformer, fred och demokratiframjande åtgärder), och att se till att dessa ingår i fokusområdena för nationella vägledande program inom ramen för program för utvecklingsamarbete.
38. Europaparlamentet efterlyser en översyn av det europeiska samförståndet om utveckling som ett viktigt bidrag till en uppdaterad och konsekvent global EU-strategi. Parlamentet understryker att man inom ramen för en sådan översyn bör ta hänsyn till nya globala utmaningar, förhålla sig till EU:s genomförande av målen för hållbar utveckling och på nytt ge uttryck för underliggande värderingar såsom respekten för de mänskliga rättigheterna – med särskild inriktning på rättigheterna för utsatta grupper som flickor, kvinnor och personer med funktionsnedsättning –, demokrati och rättsstatsprincipen, men även grundläggande principer för effektivitet i utvecklingsarbetet, såsom partnerländernas egenansvar för utvecklingsstrategier, ökad ansvarsskyldighet vad gäller partnerländernas nationella system samt differentiering baserat på såväl behov som resultatorienterade kriterier som i sin tur bygger på mål för hållbar utveckling.

Parlamentet betonar att Europeiska unionen bör göra sitt yttersta för att få till stånd en situation där alla utvecklingsaktörer i högre grad kompletterar varandra så att den europeiska utvecklingspolitikens fulla potential utnyttjas och genomförandet av 2030-agendan för hållbar utveckling därmed påskyndas.

39. Europaparlamentet noterar med oro ökningen i ohållbar skuldsättning i både utvecklade länder och utvecklingsländer. Kommissionen uppmanas att inom alla sina politiska områden framhålla principen om gemensamt ansvar för låntagare och långgivare och de facto följa och främja de principer från FN:s konferens för handel och utveckling (Unctad) som rör ansvarsfullt låntagande och ansvarsfull utlåning. I detta avseende uppmanas EU och dess medlemsstater att delta konstruktivt i FN:s arbete för en internationell mekanism som en lösning på statskuldsproblem.
40. Europaparlamentet beklagar att det fortfarande saknas lagstiftningsmässiga ramar för hur företagen ska respektera mänskliga rättigheter samt skyldigheter vad gäller sociala och miljömässiga normer, vilket innebär att vissa stater och företag kan kringgå dem ostraffat. EU och medlemsstaterna uppmanas att aktivt delta i det arbete inom FN:s råd för mänskliga rättigheter och FN:s miljöprogram som bedrivs för att man ska få till stånd en internationell konvention i syfte att hålla transnationella företag ansvariga för människorättsbrott och överträdelser av miljönormer.
41. Europaparlamentet ställer sig bakom tanken om att omdefiniera EU:s förbindelser med AVS-länderna inte bara genom att i högre grad behandla respektive partner som likvärdig – med respekt för det politiska handlingsutrymme som innebär att regeringar i självständiga länder har möjlighet att inom demokratiska ramar fatta politiska beslut till gagn för sina befolkningar –, utan även genom att uppgradera principen om goda styrelseformer och mänskliga rättigheter som väsentliga inslag under perioden efter det att Cotonouavtalet löpt ut och genom att i praktiken stärka kopplingarna mellan EU:s utvecklingsmål för politiska åtgärder på områdena handel, säkerhet, klimatförändringar och migration, så att dessa ömsesidigt förstärker varandra. Parlamentet efterlyser ett införande av formella kontrollbefogenheter med avseende på Europeiska utvecklingsfonden, eventuellt genom ett bindande interinstitutionellt avtal enligt artikel 295 i Lissabonfördraget. Parlamentet efterlyser även ett rättvist och ambitiöst AVS–EU-partnerskap för perioden efter 2020 som bygger på principerna om egenansvar och ömsesidig respekt mellan partner med lika rättigheter och skyldigheter och som dessutom i högre grad är inriktat på gemensamma utmaningar och intressen och är bättre anpassat för att åstadkomma verkliga förändringar när det gäller de båda parternas ambitioner och utmaningar. Europeiska unionen uppmanas att främja instrument för handel med AVS-länderna, i synnerhet avtal om ekonomiskt partnerskap, för att man ska kunna åstadkomma verkliga förändringar vad avser säkerhet och välbefinnande för båda parter.
42. Europaparlamentet betonar att EU måste fortsätta och öka sina ansträngningar för att främja den ekonomiska utvecklingen och resiliensen i sitt grannskap och i regioner som är kritiska för EU:s intressen. Parlamentet påminner om att det är främst små och medelstora företag som tillhandahåller jobb samt att det är mycket viktigt att underlätta deras arbete för att främja ekonomisk utveckling.
43. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, kommissionen

och medlemsstaterna att upprätta en tydlig koppling mellan EU:s globala strategi och strukturen och prioriteringarna i EU:s budget, inklusive utökade egna medel, för att anslå tillräckliga medel för dess genomförande och på bästa sätt använda befintliga budgetar genom bättre samarbete och samordnade åtgärder på områdena diplomati, handel, utveckling, energi och försvar.

- **Engagera – EU, de nationella parlamenten och EU-medborgarna**

44. Europaparlamentet betonar att den övergripande strategin bör ses över vart femte år, samtidigt som det nya Europaparlamentet och den nya kommissionen svärs in, vilket skulle göra det möjligt att kontrollera om målsättningarna och prioriteringarna verkligen motsvarade hoten och säkerhetssituationen och låta den nya vice ordföranden/höga representanten inleda en översyn.
45. Europaparlamentet betonar att det utövar tillsyn över EU:s åtgärder. Parlamentet bör spela en nyckelroll i den regelbundna och utförliga övervakningen av EU-institutionernas yttre åtgärder, och de nationella parlamenten bör vara mer delaktiga i denna övervakning. Europaparlamentet påminner om att det är en nyckelpartner till vice ordföranden/den höga representanten i att utforma EU:s yttre förbindelser och möta aktuella utmaningar, bland annat genom att övervaka EU:s utrikespolitiska åtgärder. Parlamentet efterlyser årliga genomföranderapporter om strategin.
46. Europaparlamentet anser att parlamentet bör delta fullt ut i EU:s ansträngningar för att förebygga konflikter.
47. Europaparlamentet understryker vikten av att aktivt engagera de nationella parlamenten i processen genom noggrannare gemensam kontroll tillsammans med Europaparlamentet under sessionerna i den interparlamentariska konferensen om Gusp/GSFP.
48. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt de europeiska beslutsfattarna att engagera medborgarna, det civila samhället, näringslivet och lokala och regionala myndigheter kring nödvändigheten och fördelarna med starkare ramar för Europas säkerhet.
49. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten.

RESERVATION

om EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld (2015/2272(INI))

Utskottet för utrikesfrågor, Föredragande: Sandra Kalniete

Reservation framlagd av följande ledamöter i GUE/NGL-gruppen: Sabine Lösing, Sofia Sakorafa, Takis Hadjigeorgiou, Javier Couso Permuy

Enligt betänkandet ska EU bli en ”regelgivare”, och alla politiska instrument ska användas för att främja frihandel och ökat marknadstillträde och vidta åtgärder för att trygga försörjningen på energi/råvaror. Betänkandet förordar ytterligare militarisering, EU:s strategiska oberoende och ett förstärkt samarbete mellan EU och Nato och stöder den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen och Natos mål att avsätta minst 2 procent av BNP till försvarsutgifter. I betänkandet betonas en sammanblandning av den inre och den yttre säkerheten och underordningen av handels-, utvecklings- och energipolitiken under Gusp/GSFP.

Vi motsätter oss betänkandet av följande skäl:

- Det nämner inte EU:s negativa/upptrappade roll i pågående konflikter (södra och östra grannskapet).
- Det förespråkar ett permanent strukturerat samarbete, ett fördjupat försvarssamarbete och ytterligare militär integration via Europeiska försvarsbyrån (EDA) samt kräver förstärkt mandat och mer resurser för EDA.
- Det efterlyser ökade militära/försvarsrelaterade forskningsutgifter i den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen och EU:s försvarsmarknad, vilket innebär ett massivt stöd till försvarsindustrin.
- Det innehåller krav på att den europeiska pelaren inom Nato stärks och att EU-medlemmarna lever upp till sina Natoåtaganden samt stöd till EU:s stridsgrupper och Natos snabbinsatsstyrkor och en kombination av dessa, liksom permanent sammanslagna multinationella militära enheter.
- Det förordar europeisk underrättelseverksamhet och ett militärt EU-högkvarter.

Vi kräver följande:

- Fullständig nedrustning (även av kärnvapen) på EU-nivå och global nivå.
- Inga militära (forsknings)anslag från EU:s budget.
- Att all verksamhet genomförs strikt i enlighet med FN-stadgan och folkrätten.
- Strikt civila, fredliga strategier för konfliktlösning.
- Åtskillnad mellan EU och Nato och upplösning av Nato.

22.2.2016

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR UTVECKLING

till utskottet för utrikesfrågor

över EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld (2015/2272(INI))

Föredragande av yttrande: Brian Hayes

FÖRSLAG

Utskottet för utveckling uppmanar utskottet för utrikesfrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet betonar att utveckling inte är möjlig utan säkerhet och att säkerhet inte är möjlig utan utveckling. EU:s utvecklingspolitik måste därför vara en väsentlig del av den globala EU-strategin för utrikes- och säkerhetspolitiken.
2. Europaparlamentet välkomnar det syfte med den nya globala EU-strategin för utrikes- och säkerhetspolitiken som innebär att man arbetar på ett heltäckande sätt, stärker samstämmigheten mellan intern och extern politik samt förbättrar samordningen mellan institutionerna och med medlemsstaterna. Parlamentet påminner i detta sammanhang om skyldigheten enligt fördraget att respektera principen om en konsekvent utvecklingspolitik och undvika inkonsekvenser mellan utvecklingspolitiken och annan politik vilka får följder för utvecklingsländer. Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas därför att inrätta och befästa system för samordning mellan sina ministerier respektive i kommissionskollegiet som helhet och i ytterligare grad involvera de nationella parlamenten i dagordningen för en konsekvent utvecklingspolitik. EU uppmanas att verka för en samordningsmekanism för fastställande av den förda politikens potentiella konsekvenser för utvecklingsmålen, så att man redan från början integrerar utvecklingsaspekter i de politiska initiativen och inför en mer systematisk mätning av verkan och framsteg i fråga om en konsekvent utvecklingspolitik. Parlamentet efterlyser i detta avseende införande av ändamålsenliga rättsmedel för offer i fall där det klart framgår att det inhemska rättsväsendet inte har möjlighet att ta itu med tillvägagångssätt som tillämpas av utländska aktörer.
3. Europaparlamentet välkomnar att kopplingen mellan fred och utveckling återspeglas i vederbörlig ordning i den nya 2030-agendan och att mål nr 16 om fred och rättvisa i målen för hållbar utveckling införts som en följd av det. EU och medlemsstaterna uppmanas att prioritera bl.a. verksamhet med anknytning till arbetet med att uppnå mål

nr 16 i målen för hållbar utveckling (mänskliga rättigheter, goda styrelseformer, fred och demokratifrämjande åtgärder), och att se till att dessa ingår i fokusområdena för nationella vägledande program inom ramen för program för utvecklingssamarbete.

4. Europaparlamentet understryker att förverkligandet av målen för hållbar utveckling – särskilt av dem som rör främjande av goda styrelseformer, mänskliga rättigheter, demokrati och rättvisa, fattigdomsbekämpning, åtgärder mot ojämlikheter och social utestängning, bekämpande av arbetslöshet och hinder för en hållbar och inkluderande ekonomisk tillväxt till gagn för hela befolkningen samt åtgärder för bättre såväl hälso- och sjukvård som utbildning, jämställdhet och kvinnors egenmakt – bidrar till arbetet med att ta itu med grundorsakerna till de senaste utmaningarna på migrationsområdet. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet att stärka utvecklingssamarbetet och de fredsbevarande instrumenten och att utveckla innovativa och flexibla finansieringsmekanismer, t.ex. en ny, skraddarsydd finansieringsmekanism som inte ingår i de befintliga instrumenten för utvecklingssamarbete. Europeiska unionen uppmanas att stärka sitt ledarskap i arbetet med att försvara utvecklingsländers intressen.
5. Europaparlamentet efterlyser en översyn av det europeiska samförståndet om utveckling som ett viktigt bidrag till en uppdaterad och konsekvent global EU-strategi. Parlamentet understryker att man inom ramen för en sådan översyn bör ta hänsyn till nya globala utmaningar, förhålla sig till EU:s genomförande av målen för hållbar utveckling och på nytt ge uttryck för underliggande värderingar såsom respekten för de mänskliga rättigheterna – med särskild inriktning på rättigheterna för utsatta grupper som flickor, kvinnor och personer med funktionsnedsättning –, demokrati och rättsstatsprincipen, men även grundläggande principer för effektivitet i utvecklingsarbetet, såsom partnerländernas egenansvar för utvecklingsstrategier, ökad ansvarsskyldighet vad gäller partnerländernas nationella system samt differentiering baserat på såväl behov som resultatorienterade kriterier som i sin tur bygger på mål för hållbar utveckling. Parlamentet betonar att Europeiska unionen bör göra sitt yttersta för att få till stånd en situation där alla utvecklingsaktörer i högre grad kompletterar varandra så att den europeiska utvecklingspolitikens fulla potential utnyttjas och genomförandet av 2030-agendan för hållbar utveckling därmed påskyndas.
6. Europaparlamentet noterar med oro ökningen i ohållbar skuldsättning i både utvecklade länder och utvecklingsländer. Kommissionen uppmanas att inom alla sina politiska områden framhålla principen om gemensamt ansvar för låntagare och långivare och de facto följa och främja de principer från FN:s konferens för handel och utveckling (Unctad) som rör ansvarsfullt låntagande och ansvarsfull utlåning. I detta avseende uppmanas EU och dess medlemsstater att delta konstruktivt i FN:s arbete för en internationell mekanism som en lösning på statsskuldproblem.
7. Europaparlamentet beklagar att det fortfarande saknas lagstiftningsmässiga ramar för hur företagen ska respektera mänskliga rättigheter samt skyldigheter vad gäller sociala och miljömässiga normer, vilket innebär att vissa stater och företag kan kringgå dem ostraffat. EU och medlemsstaterna uppmanas att aktivt delta i det arbete inom FN:s råd för mänskliga rättigheter och FN:s miljöprogram som bedrivs för att man ska få till stånd en internationell konvention i syfte att hålla transnationella företag ansvariga för människorättskränkningar och överträdelse av miljönormer.

8. Europaparlamentet ställer sig bakom tanken om att omdefiniera EU:s förbindelser med AVS-länderna inte bara genom att i högre grad behandla respektive partner som likvärdig – med respekt för det politiska handlingsutrymme som innebär att regeringar i självständiga länder har möjlighet att inom demokratiska ramar fatta politiska beslut till gagn för sina befolkningar –, utan även genom att uppgradera principen om goda styrelseformer och mänskliga rättigheter som väsentliga inslag under perioden efter det att Cotonouavtalet löpt ut och genom att i praktiken stärka kopplingarna mellan EU:s utvecklingsmål för politiska åtgärder på områdena handel, säkerhet, klimatförändringar och migration, så att dessa ömsesidigt förstärker varandra. Parlamentet efterlyser ett införande av formella kontrollbefogenheter med avseende på Europeiska utvecklingsfonden, eventuellt genom ett bindande interinstitutionellt avtal enligt artikel 295 i Lissabonfördraget. Parlamentet efterlyser även ett rättvist och ambitiöst AVS–EU-partnerskap för perioden efter 2020 som bygger på principerna om egenansvar och ömsesidig respekt mellan partner med lika rättigheter och skyldigheter och som dessutom i högre grad är inriktat på gemensamma utmaningar och intressen och är bättre anpassat för att åstadkomma verkliga förändringar när det gäller de båda parternas ambitioner och utmaningar. Europeiska unionen uppmanas att främja instrument för handel med AVS-länderna, i synnerhet avtal om ekonomiskt partnerskap, för att man ska kunna åstadkomma verkliga förändringar vad avser säkerhet och välbefinnande för båda parter.
9. Europaparlamentet anser att det är viktigt att stärka rollen för utvecklingsländer i internationella forum, t.ex. FN, för att säkerställa att olika intressen företräds på ett rättvisare sätt.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	17.2.2016
Slutomröstning: resultat	+: 25 -: 1 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Louis Aliot, Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Nathan Gill, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Arne Lietz, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Juan Fernando López Aguilar, Jan Zahradil, Joachim Zeller

BILAGA: SKRIVELSE FRÅN UTSKOTTET FÖR INTERNATIONELL HANDEL

FL/UR
EXPO-COM-INTA D(2016)4465

Elmar Brok
Ordförande för utskottet för utrikesfrågor
Ledamot av Europaparlamentet

Ärende: Utrikesutskottets initiativbetänkande om EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld: att säkerställa samstämmighet mellan EU:s globala säkerhetsstrategi och EU:s handelspolitik

I juni 2015 uppmanade Europeiska rådet vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (vice ordföranden/den höga representanten) att utarbeta en global EU-strategi för utrikes- och säkerhetspolitiken. Denna globala EU-strategi bör ge strategisk vägledning åt EU som ett gensvar på de dramatiska förändringar i globala frågor som inträffat sedan den europeiska säkerhetsstrategin antogs 2003. I detta syfte har vice ordföranden/den höga representanten, Federica Mogherini, inlett en period av strategisk reflektion, som bör leda till antagandet av en ny global säkerhetsstrategi för EU senast i juni 2016.

I september 2015 beslutade utskottet för utrikesfrågor (AFET), som du är ordförande för, att bidra till denna reflektionsprocess genom att utarbeta ett initiativbetänkande i denna fråga, *EU i en föränderlig global miljö – en mer sammankopplad, omtvistad och komplex värld* (föredragande: Sandra Kalniete (EPP, LV), som godkändes av utskottsordförandekonferensen den 22 oktober 2015. Eftersom detta betänkande främst rör säkerhetsfrågor som tillhör ansvarsområdet för AFET-utskottet (och dess berörda underutskott) beslutade utskottet för internationell handel (INTA) att inte avge ett yttrande till betänkandet.

I artikel 21 i Lissabonfördraget understryks att unionen ska ”säkerställa att den genomgående handlar samstämmigt i relationerna med omvärlden inom ramen för sin utrikes- och säkerhetspolitik, ekonomiska politik och biståndspolitik”. INTA-utskottet är väl medvetet om vikten av en stark samordning av de olika delarna av EU:s yttre åtgärder, där ett nära samarbete mellan våra utskott är av yttersta vikt för att Europaparlamentet ska kunna bidra till utformningen av en övergripande strategi för EU:s utrikespolitik.

Det säger sig självt att det finns starka kopplingar mellan EU:s framtida säkerhetsstrategi – som huvudsakligen tillhör behörighetsområdet för AFET-utskottet (inklusive dess berörda underutskott) – och EU:s handelspolitik, som först och främst tillhör behörighetsområdet för INTA-utskottet. Det är inte bara världen som har förändrats dramatiskt sedan 2003, utan EU:s

yttre förbindelser har också utvecklats betydligt efter antagandet av Lissabonfördraget. Lissabonfördraget har inte bara stärkt Europaparlamentets befogenheter i EU:s handelspolitik utan har också utvidgat räckvidden för dem, särskilt genom att utländska direktinvesteringar inkluderats, vilket innebär att EU:s handelspolitik får extra stor vikt för att påverka våra förbindelser med omvärlden. Beslutsfattarna för EU:s handelspolitik är i allt högre grad medvetna om dess inverkan på globala säkerhetsfrågor, vilket återspeglas i exempelvis kommissionens senaste meddelande *Handel för alla: mot en mer ansvarsfull handels- och investeringspolitik*¹, som i synnerhet belyser den roll som EU:s handelspolitik kan spela för att främja en hållbar utveckling, mänskliga rättigheter och gott styre. Nya handelsinitiativ – såsom införande av brådskande autonoma handelsåtgärder för Republiken Tunisien² – visar att handelspolitiken under vissa omständigheter kan användas för att stödja målen för EU:s säkerhetspolitik, medan en ny säkerhetsstrategi för EU kan lägga grunden för en ytterligare utveckling av ekonomiska förbindelser och öppna nya möjligheter för att stärka våra handelsförbindelser.

Därför bör EU:s utrikes- och säkerhetspolitik, som AFET-utskottet bidrar till genom sitt parlamentariska arbete, liksom EU:s handelspolitik, där INTA-utskottet agerar som medlagstiftare och deltar i utformningen genom sitt parlamentariska arbete, genomföras på ett ömsesidigt förstärkande sätt med medvetenhet om potentiella synergier. Som ordförande för INTA-utskottet vill jag uppmuntra AFET-utskottet att hålla detta i åtanke under sitt arbete med det betänkande som bidrar till reflektionsprocessen om ”EU:s globala strategi”.

Jag ser fram emot att fortsätta vårt samarbete för att säkerställa konsekvensen i EU:s utrikespolitik genom att vidareutveckla synergier mellan de två politikområden som våra respektive parlamentsutskott ansvarar för.

Med vänlig hälsning

Bernd Lange

¹ Antaget av kommissionen den 14 oktober 2015.

² Detta kommissionsförslag godkändes (med ändringar) av INTA-utskottet den 25 januari 2016.

**RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN
I DET ANSVARIGA UTSKOTTET**

Antagande	22.3.2016
Slutomröstning: resultat	+: 33 -: 14 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Klaus Buchner, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Arnaud Danjean, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ryszard Antoni Legutko, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jaromír Štětina, Charles Tannock
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Reinhard Bütikofer, Neena Gill, Ana Gomes, András Gyürk, Takis Hadjigeorgiou, Liisa Jaakonsaari, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Jean-Luc Schaffhauser, Igor Šoltes, Paavo Väyrynen
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 200.2)	Emilian Pavel, Judith Sargentini